

آموزش برای همه all Education for

کنفرانس جهانی آموزش برای همه (👉👈) ، سال ۱۹۹۰ (۱۳۶۹) در جامتین تایلند به همت پنج سازمان بین المللی (یونسکو، یونیسف، صندوق جمعیت سازمان ملل، بانک جهانی و برنامهی عمران ملل متحد) برگزار گردید، اواخر دهه ۹۰ شش اجلاس منطقه ای به منظور بررسی نتایج ارزیابی ملی کشورهای هر منطقه و تدوین چارچوب عمل های منطقه ای آموزش برای همه، تشکیل شد که مبنای تهیه ی اعلامیه ی نهایی اجلاس دوم آموزش برای همه آوریل ۲۰۰۰ (اردیبهشت ۱۳۷۹) در داکار سنگال شد.

در اجلاس داکار سندی با عنوان "چارچوب عمل داکار، آموزش برای همه عمل به تعهدات جمعی" در ۲۱ ماده تصویب گردید. در این سند، آموزش به عنوان یکی از حقوق اساسی بشر، کلید توسعه ی پایدار کشورها و صلح و ثبات بین آنها دانسته شده است. تحقق اهداف آموزش برای همه، ضمن توجه به تفاوت های فردی و شخصیتی یادگیرندگان، به عنوان امری دارای فوریت، اعلام و دیرترین زمان تحقق اهداف آن، سال ۲۰۱۵ (۱۳۹۴) مشخص شد. همچنین با عناوین مختلف بر ضرورت مشارکت مؤسسات بین المللی، عوامل ملی، منطقه ای وزیر منطقه ای (جامعه ی مدنی و مجامع محلی و غیر دولتی) تأکید شد.

در ماده ی ۷ چارچوب عمل داکار تحقق اهداف آموزش برای همه در شش بند مورد تعهد جمعی قرار گرفته و شرکت کنندگان در راستای تحقق اهداف شش گانه، در خصوص رعایت دوازده راهبرد توافق نموده اند.

راهنمای برنامه ریزی آموزشی

سال ۲۰۰۱، دفتر مرکزی یونسکو در منطقه ی آسیا و اقیانوسیه ، با همکاری کارشناسان و متخصصان هفت کشور آسیایی و چهار کشور اروپایی طی یک فرآیند فشرده ی شش ماهه اقدام به تهیه ی راهنمای برنامه ریزی عملی ، وسیع و طولانی مدت کشورها قرار گیرد . این راهنمای برنامه ریزی آموزشی در تابستان سال ۱۳۸۲ (۲۰۰۳) توسط سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و معاونت آموزش عمومی و امور تربیتی وزارت متبوع ، جداگانه ترجمه ، تنظیم ، تکثیر و توزیع شد .

ترتیب اولویت سطوح فرآیند برنامه ریزی (براساس راهنمای برنامه ریزی آموزشی آموزش برای همه)

اولین سطح ، مدرسه می باشد و سازمان دهی فرآیند یاددهی - یادگیری و مشارکت والدین و اجتماع را بر عهده دارد .

دومین سطح ، منطقه ، شهرستان و استان می باشد که امور پشتیبانی مدرسه ، مانند تربیت معلم ، تولید موضوعات و مواد درسی ، مدیریت نیروی انسانی و پوشش تحصیلی دانش آموزان ، تخصیص و بهره وری منابع را به عهده دارد .

سومین سطح ، سطح ملی و مرکزی است که پشتیبانی سطوح قبلی ، تصمیم گیری های کلان در تدوین معیارها و یکپارچه سازی برنامه های سطوح قبل را عهده دار است .

سند ملی EFA

تابستان ۱۳۸۳ (۲۰۰۴) سند ملی برنامه ی آموزش برای همه در دبیرخانه ی شورای ملی برنامه آموزش برای همه (معاونت آموزش عمومی و امور تربیتی وزارت) بر مبنای راهنمای برنامه

ریزی آموزشی مذکور تهیه گردید. (پس از دو سال تأخیر از زمان مورد تعهد در اجلاس
داکار یعنی سال ۲۰۰۲) در سند ملی آموزش برای همه، پنج گروه هدف تفکیک و مشخص
شده اند:

۱- آموزش پیش از دبستان

۲- آموزش پایه (ابتدایی و راهنمایی تحصیلی)

۳- آموزش و پرورش استثنایی

۴- سواد آموزی و آموزش بزرگسالان

۵- کودکان خارج از مدرسه

در این سند برای هر گروه، با بررسی دست یابی، کیفیت، مدیریت، ارتباط و تنگناها) وضع

موجود تجزیه و تحلیل. (با مشخص نمودن مبنا و خطوط کلی هدف گذاری و تحولات

جمعیتی مربوط به هر گروه)، وضعیت آینده پیش بینی شده است

همچنین برای هر گروه توصیه های سیاستی جداگانه ای در راستای دست یابی به اهداف کمی

و کیفی، ارایه و در پایان، ساز و کارهای نظارت، ارزشیابی و اصلاح تدریجی و فرآیندی

برنامه مشخص شده است. در سند ملی آموزش برای همه، به دلیل برخورداری از ابزارهای

قانونی و قابلیت های اجرایی مناطق و استان ها، تدوین برنامه ی عمل استانی و منطقه ای،

ضروری اعلام و جایگاه آن در سطح هر استان، شورای برنامه ریزی و توسعه ی استان و یا

شورای آموزش و پرورش استان پیشنهاد شده است.

برنامه عمل EFA

از آن جا که در آخرین دستاورد وزارت متبوع (سند ملی برنامه ی آموزش برای همه) تجزیه و تحلیل وضع موجود گروه های هدف و پیش بینی اهداف کمی و کیفی آینده ، در حجم کشوری بوده و در راستای نیل به اهداف آموزش برای همه ، به ارایه ی توصیه های سیاستی کلی ، بسنده شده ، لذا جهت ادامه فرآیند تهیه برنامه عمل و در راستای کار بست مفاد بخشنامه های شماره ی ۲۱۰/۲۷۳۴/۴۰۰ مورخ ۸۳/۶/۴ و ۲۵۰/۴۷۷/۳۷۹ مورخ ۸۳/۱۱/۳ وزیر محترم آموزش و پرورش و رییس شورای ملی برنامه ی آموزش برای همه پیشنهاد شد .

الف) همان گونه که برنامه های معاونت آموزش و پرورش عمومی این سازمان با رویکرد آموزش برای همه ، قبل از آغاز سال تحصیلی تهیه و به مناطق ارسال شده و طی سال تحصیلی (با دو هدف ارزیابی برنامه ها و آشنایی کارشناسان و با نظارت مسئول هر گروه یا کارشناسی ، میزان ارتباط و دست یابی به اهداف) ، برای هر برنامه بررسی و مشخص شده ، لذا از آن جا که این اقدام با استفاده از جداول طراحی شده ، قابل تعمیم به سایر مجموعه برنامه های آموزشی و پرورشی مربوط به گروه های هدف می باشد ، مناسب است در خصوص هر یک از برنامه های مدیریت های محترم آموزش و پرورش استثنائی ، نهضت سواد آموزی ، مناطق و سایر سازمان ها نیز تکمیل و برآورد شود .

ب) پس از تشکیل کمیته ی هماهنگی آموزش برای همه ، پنج کار گروه برنامه ریزی عملیاتی مبتنی بر گروه های هدف پنجگانه سند ملی و یک کار گروه آمار و تجزیه و تحلیل داده ها با عضو گیری صاحب نظران ، کارشناسان ، همکاران مدارس و حتی دانش آموزان و اولیای آنان ، تشکیل شود و با رویکردی مشارکتی و مدرسه مدار به سوی تحقق برنامه سازی مدارس در راستای اهداف آموزش برای همه ، فرآیندی پویا و پیوسته را ادامه دهیم .

ج) قدر مسلم در این حرکت، مبنای و پشتوانه ای تئوریک و تکنولوژیک می تواند ضمانت دست یابی به نتایج مطلوب را افزایش دهد. لذا با این هدف، بر مبنای نظریه ی مجتمع های روانفضای پویا

﴿﴾ □♦□□□□ □♦□□□□ □♦□□□□ □♦□□□□ □♦□□□□

فرآیند ارتباط سطوح و چگونگی برنامه سازی سالم (آزادانه، آگاهانه و خود خواست)، تدوین و ارایه شد.

اهداف

۱- گسترش و بهبود همه جانبه ی مراقبت و آموزش در سنین آغازین کودکی، به ویژه برای

آسیب پذیرترین و محروم ترین کودکان،

۲- تضمین این که تا سال ۲۰۱۵ همه ی کودکان به ویژه دختران و کودکانی که در شرایط

دشوار قرار دارند و نیز کودکان اقلیت های قومی، به آموزش ابتدایی رایگان و اجباری با

کیفیت خوب و کامل دسترسی داشته و دوره ی مذکور را به پایان برسانند.

۳- تضمین این که برآوردن نیازمندی های یادگیری کلیه خردسالان و بزرگسالان از طریق

دسترسی عادلانه به برنامه های آموزشی مناسب و مهارت های زندگی روزمره، بر ایشان امکان

پذیر شود.

۴- محقق ساختن یک بهبود ۵۰ درصدی در سطوح سواد بزرگسالان تا سال ۲۰۱۵، به ویژه

برای زنان و دسترسی برابر به آموزش پایه و پایدار برای همه ی بزرگسالان.

۵- از میان برداشتن تبعیض جنسیتی در آموزش ابتدایی و متوسطه تا سال ۲۰۰۵ و رسیدن به عدالت جنسیتی در آموزش و پرورش تا سال ۲۰۱۵، همچنین ضمانت دسترسی کامل و عادلانه دختران به آموزش پایه با کیفیت مناسب.

۶- بهبود تمام جنبه های کیفی آموزش و تضمین اعتلای آن برای همه، به طوری که همگان بتوانند نتایج عینی، مشخص و قابل اندازه گیری آن را ملاحظه نمایند. حصول این اهداف، به ویژه در یادگیری سواد خواندن، نوشتن، حساب کردن و آموختن مهارت های ضروری زندگی، دارای اهمیت است.

راهبردها

۱- بسیج کردن تعهدات سطوح ملی و بین المللی جهت آموزش برای همه و تهیه و توسعه ی برنامه های عمل ملی در راستای دست یابی به اهداف، همچنین افزایش قابل ملاحظه ی سرمایه گذاری در آموزش پایه.

۲- ترویج و تشویق سیاست های آموزش برای همه، در یک چارچوب پایدار و منسجم در راستای ریشه کنی فقر و پیشبرد توسعه

۳- تضمین مشارکت متعهدانه ی جامعه ی مدنی در تنظیم اجرا و نظارت بر راهبردهای توسعه آموزشی.

۴- توسعه ی مسئولیت پذیری، مشارکت آمیزی و پاسخگویی در نظام های رهبری و مدیریت آموزشی.

۵- برآورده ساختن نیازها و ضروریات نظام های آموزشی که در اثر بلاهای طبیعی و یا کشمکش ها و بی ثباتی های ملی آسیب دیده اند، همچنین اجرا، هدایت و پشتیبانی برنامه

های آموزشی به شیوه ای که مشوق درک متقابل، صلح و آرامش بوده و پیشگیرنده خشونت، نزاع و درگیری.

۶- اجرای راهبردهایی منسجم به منظور عدالت جنسیتی در آموزش و پرورش که مبتنی باشد

بر شناخت و قبول نیازهایی همچون، تغییر نگرش ها، ارزش ها و رویه ها

۷- تسریع در اجرای اقدامات و برنامه های آموزشی ضروری، برای مبارزه با بیماری همه گیر ایدز.

۸- ایجاد محیط های آموزشی امن، بهداشتی و با توزیع عادلانه ی امکانات به منظور دست

یابی به نتایج عالی در یادگیری و نیز ارایه ی تعریفی واضح و روشن از سطوح یادگیری و

تحصیل همه ی دانش آموزان

۹- ارتقاء موقعیت، روحیه و مهارت معلمان

۱۰- تجهیز و تسلط به فن آوری های جدید اطلاعاتی و ارتباطاتی برای کمک به دست یابی

اهداف آموزش برای همه

۱۱- نظارت منظم و مستمر بر پیشرفت میزان دست یابی به اهداف و راهبردهای برنامه ی

آموزش برای همه در سطوح بین المللی، ملی و منطقه ای

۱۲- تلاش در تسریع پیشرفت برنامه ی آموزش برای همه، با تکیه بر ساز و کارهای موجود.

EFA چیست

در سال ۱۹۹۰ در تایلند یکی از پراهمیت ترین گردهمایی های بین المللی قرن گذشته با عنوان

آموزش برای همه به همت پنج سازمان بین المللی یونسکو، یونسف، صندوق جمعیت سازمان ملل،

بانک جهانی و برنامه عمران ملل متحد برگزار شد. اجلاس آموزش برای همه که سرآغاز جنبشی به

همین نام محسوب می شود، این اهداف را دنبال می کرد: گسترش سواد در جهان، افزایش فرصت های یادگیری برای همگان و بهبود کیفیت یادگیری با پشتیبانی و همیاری سازمان های بین المللی.

در اواخر دهه ۱۹۹۰، ارزیابی فعالیت ها و عملکرد کشورها و بررسی میزان دستیابی آنها به اهداف اجلاس جامتین آغاز شد.

به دنبال آن نتایج ارزیابی ملی کشورها در شش اجلاس منطقه ای مورد بررسی قرار گرفت و چارچوب های عملی منطقه ای تدوین شد.

این چارچوب ها در اجلاس جهانی بعدی آموزش و پرورش که در سال ۲۰۰۰ در داکار برگزار و اعلامیه نهایی اجلاس داکار صادر شد و سران و وزیران آموزش و پرورش کشورها در اجلاس داکار همگی متعهد شدند با بسیج همه توان خود در راه دستیابی به اهداف این اعلامیه بکوشند و تا سال ۲۰۱۵ به همه مفاد آن جامه عمل بپوشانند.

اهداف اعلامیه داکار، رسیدن به آموزش برخوردار از کیفیت مطلوب، پایان دادن به نابرابری های جنسیتی در آموزش، فراگیری در طول عمر، ریشه کنی بی سوادی و توجه ویژه سیاستگذاران آموزشی به آموزش دختران و گروه های مطرود و محروم عنوان شد.

در داکار تحلیل مفصلی از وضع آموزش پایه در سراسر جهان ارائه شد. این تحلیل براساس گزارش ارزیابی هر کشور (مطرح شده در اجلاس های منطقه ای) انجام گرفت و در نهایت چارچوب عمل داکار را تشکیل داد. چارچوب عمل داکار می گوید: اگر کشوری واقعاً نسبت به آموزش برای همه متعهد است، نباید به دلیل فقدان منابع، در تحقق بخشیدن به اهداف اعلامیه با مشکل روبه رو شود.

* 🇵🇸🇵🇸 سرلوحه آموزش و پرورش کشورها

ظاهراً کشورها آن قدر از 🇵🇸🇵🇸 و اجرای آن ذوق زده شده اند که آن را در رأس فعالیت های

آموزش و پرورش خود قرار داده اند. حتی در نشست ماه گذشته یونسکو که با حضور وزرای آموزش و پرورش دنیا برگزار شد، به جای صحبت درخصوص محورهای مورد بحث و از پیش تعیین شده، همه از روند برنامه در کشورشان صحبت می کردند.

«عباس حاجی آقالو» مدیرکل دفتر آموزش ابتدایی که به همراه وزیر آموزش و پرورش در این اجلاس شرکت کرده بود می گوید: «قرار بود در این اجلاس از چالش های آموزش و پرورش در هزاره سوم، تلاش برای دستیابی به تعریفی از مفهوم آموزش و پرورش، کیفیت و آشکار شدن آن و تهیه ابزار تغییر و حرکت به سوی آموزش کیفی صحبت شود اما صحبت های شرکت کنندگان در اجلاس عمدتاً روی برنامه متمرکز بود و این که بسیاری اجرای آن را هم وزن آموزش و پرورش کیفی و عامل تحقق آن می دانستند.»

وی می گوید: وزرا در این اجلاس برنامه عمل ملی خود را نیز به همراه آورده بودند.

* برنامه عمل ملی ایران تدوین می شود

دولت ها موظف بودند برنامه ملی خود را برای تحقق اهداف آموزش برای همه تا سال ۲۰۰۲ طراحی کنند. اکثر کشورها چنین کردند. اما ایران با تأخیری تقریباً یک ساله قرار است برنامه خود را تا یکی دو ماه آینده ارائه کند.

«حاجی آقالو» می گوید: «تدوین سند برنامه ملی ایران در هفت فصل تا یک ماه دیگر تکمیل می شود و پس از امضای وزیر آموزش و پرورش به شورای ملی «آموزش برای همه» می رود تا تصویب شود.»

وی می گوید: «ما موفق شدیم آموزش را از عده کم به افراد بیشتری تسری دهیم و اکنون با این اصل روبه رو هستیم که چگونه آموزش را از افراد بیشتر به آموزش برای همه تبدیل کنیم.»

مدیرکل دفتر آموزش ابتدایی با اشاره به عوامل فرهنگی و خانواده می گوید: «در صورت وجود و تحقق همه امکانات گاهی موانع فرهنگی مانع از گسترش آموزش می شود.»

* و آموزش مهارت های زندگی

آموزش مهارت های زندگی به دانش آموزان در حین تحصیل مخصوصاً در دوران تحصیلات پایه شاید از اهداف کلیدی آموزش برای همه است؛ چیزی که حداقل در سیستم آموزش و پرورش ما همیشه غایب بوده. براساس آمارها مهارت آموزی در فرآیند آموزش و پرورش ایران کمتر از ده درصد است درحالی که در ژاپن این رقم به بیش از ۷۰ درصد می رسد. یاددهی مهارت های زندگی اکنون به عقیده کارشناسان این حوزه بسیار فراتر و مهمتر از ارائه و آموزش اطلاعات محض است. براساس برنامه آموزش برای همه، در ایران مهارت های زندگی بایستی غیرمستقیم و در یک فرآیند تعاملی بین مربی یا معلم و کتاب و دانش آموز آموخته شود. مهارت هایی مثل من که هستم و چه می توانم بکنم، چگونه با دیگران ارتباط برقرار کنم، ارزش های من چیست، چگونه مسأله ای را حل کنم (توانایی حل مسأله)، روابط من با سایرین چگونه است، اهداف من، مفهوم جامعه برای من، چگونه تصمیمات خوب بگیرم، چگونه می توان از خشونت پرهیز کرد، چگونه می توان مراقب سلامت خود بود و ...

گرچه آموزش چنین مهارت هایی در درجه اول به آموزش معلمان، روشن ساختن فضا و تغییر نگرش آنها بستگی دارد، براین اساس آموزش هایی از هم اکنون از طریق تربیت مدرس به صورت متمرکز آغاز شده که این مدرسان با حضور در استان ها به آموزش معلمان مناطق آموزش و ایجاد کارگاه های آموزشی اقدام می کنند و معلمان بایستی این آموزش ها را در قالب فعالیت های مکمل، دانش آموز ارائه کنند.

* وضعیت جهان در برابر

هم اکنون بیش از یکصد میلیون کودک که دست کم ۶۰ میلیون آنها دختر هستند، نصیبی از مدرسه ندارند. ۹۶۰ میلیون بزرگسال که دو سوم آنها زن هستند بی سوادند (سوادی که در عمل به کار

نمی آید). بیش از یک سوم بزرگسالان جهان به منابع و معلومات چاپ نشده و فن آوری های نوین به منظور شکل دهی به زندگی و سازگاری با تغییرات اجتماعی محیط خود دسترسی ندارند و بیش از یکصد میلیون کودک و عده بی شماری بزرگسال از تکمیل برنامه های آموزشی پایه ناکام می مانند میلیون ها تن دیگر نیز اگرچه تا پایان این برنامه در مدارس و کلاس ها باقی می مانند ولی معلومات و مهارت های اساسی را به دست نمی آورند. ظاهراً همه اینها چالش هایی است که در برابر قرار دارد. چالشی که کشورها فرصت دارند تنها تا سال ۲۰۱۵ از پس حل آن برآیند. پرسش این است: آیا این امر برای کشورهای توسعه نیافته و در حال توسعه با منابع محدود که مشکل آموزش تنها یکی از هزاران مسأله گریبانگیر آنهاست محقق خواهد شد؟

<http://www.iran-newspaper.com/1382/820919/html/social.htm#s276804>

▪ مروری بر نهضت جهانی آموزش برای همه

حرکت آموزش برای همه در کنفرانس جهانی سال ۱۳ (۱۹۹۰ میلادی) در جامتین تایلند آغاز و از آن زمان به شکلی جدی در تمامی کشورهای عضو تداوم پیدا نمود.

پس از کنفرانس جهانی آموزش برای همه دولت ها، سازمان های غیردولتی، جامعه مدنی، نهادهای خیریه و رسانه ها مصمم شدند تا به منظور ایجاد زمینه های دسترسی به آموزش پایه برای همه کودکان، نوجوانان و بزرگسالان حمایت های لازم را بعمل آورند. ده نکته ذیل به موارد مهم و اساسی

در خصوص برنامه آموزش برای همه می پردازد:

۱. آموزش برای همه یک حق است. ۶۰ سال قبل در سال ۱۳۲۵ (۱۹۴۵ میلادی) کشورهای موسس یونسکو اعلامیه ای را با تکیه بر این باور که می باید در تمامی کشورها "فرصت های کامل و برابر در خصوص آموزش برای همه" ایجاد گردد، به امضا رساندند. از آن زمان اساسنامه فوق به منظور تبدیل فرصت ها به واقعیت، بطور جد در دستور کار یونسکو قرار گرفت. همچنین در ارتباط با این برنامه ماده ۲۶ بیانیه جهانی حقوق بشر نیز صراحتاً بیان می کند که "آموزش حق همه است." در طی تمامی سال های گذشته تنها یک هدف یعنی ایجاد فرصت های یادگیری و بهره مندی همگانی از آموزش پایه به جد دنبال شده است و این امر نه به دلیل شرایط پیش آمده و یا یک امتیاز بلکه به عنوان یک "حق" مورد توجه قرار گرفته است.

۲. آموزش برای همه وسیله ای برای رسیدن به یک هدف است. آموزش می بایست افراد را به سمت اختیارات گسترده تر و بهره گیری از دانش کسب شده رهنمون سازد. همانگونه که در گزارش سال ۱۳۷۵ (۱۹۹۶ میلادی) یونسکو تصریح گردیده، یادگیری افراد را به دانستن، عمل کردن، زیستن و با هم زیستن قادر می سازد و یا به عبارت دیگر به ما این توانایی را می دهد تا به عنوان نوع بشر به تمامی توانمندی های بالقوه خود دست پیدا کنیم. این نوع یادگیری لزوم زیستن در جامعه و کار در کنار یکدیگر را با هدف توسعه انسانی پایدار، ارج نهادن به تنوع تجربه بشری و محیط های متفاوتی که افراد در حال حاضر و آینده در آن قرار می گیرند، را دربرمی گیرد. صلح جهانی، شان و منزلت انسانی، عدالت و برابری به عوامل متعددی بستگی دارد و آموزش در راس تمامی آن ها قرار گرفته است.

۳. آموزش برای همه دغدغه تمامی کشورهاست. تحت نظارت یونسکو و چهار نمایندگی دیگر عضو سازمان ملل، نمایندگان سراسر جهان در سال ۱۳۶۹ (۱۹۹۰ میلادی) در جامتین تایلند گردهم

آمدند تا چشم انداز نوینی از آموزش پایه را مورد توافق قرار دهند. در اجلاس جهانی آموزش که در سال ۱۳۷۹ (۲۰۰۰ میلادی) در داکار سنگال برگزار شد، مجدداً ۶ هدف مورد توافق همگان قرار گرفت که سه مورد از آن ها با تعیین زمان معین جهت دستیابی به اهداف مربوطه به تصویب رسید. این اهداف شامل حصول اطمینان از برخورداری از آموزش کیفی؛ افزایش و بهبود ۵۰ درصدی در سطح سواد بزرگسالان و رسیدن به برابری جنسیتی در دسترسی به آموزش تا سال ۱۳۹۴ (۲۰۱۵ میلادی) می باشد. این بدان معنی است که دولت ها، سازمان های حمایت کننده، جامعه مدنی و سازمان های غیردولتی، اقلیت ها، معلمان و والدین نیازمند کوششی جدی و مطلوب در این زمینه می باشند تا بلکه آموزش به عنوان یک اولویت در کشور آن ها محسوب گردد. آموزش پایه شرط اساسی رسیدن به دیگر اهداف توسعه همچون اهداف بین المللی توسعه هزاره به شمار می آید.

۴. آموزش برای همه واقعا برای همه است. طی سال ها و دهه های گذشته دختران و زنان فرصت های برابر برای دریافت آموزش پایه را نداشته اند. امروزه بیش از ۶۰٪ کودکان خارج از مدرسه دختران هستند و حداقل دو- سوم بزرگسالانی که به آموزش دسترسی ندارند را زنان تشکیل می دهند. به منظور ایجاد تعادل مورد نیاز، تلاش های ویژه ای همچون جذب معلمان زن، حمایت از خانواده های فقیر و تاسیس مدارس دوستدار دختران صورت پذیرفته است. گروه های محروم دیگر نظیر جمعیت بومی و کودکان ساکن روستاهای دورافتاده، کودکان خیابانی، قبایل و عشایر کوچرو، کودکان استثنایی و دارای نیازهای ویژه، اقلیت های مذهبی و زبانی نیز هر کدام نیازمند توجه و عنایت ویژه می باشند. رویکردهای جدید برای این گروه باید سنجیده و حساب شده باشند. نمی توان انتظار داشت که تنها از طریق ارتقا فرصت های آموزش استاندارد این دسته از کودکان نیز تحت پوشش قرار گیرند.

۵. آموزش برای همه، تمامی گروه های سنی را در بر می گیرد. اهداف ۶ گانه آموزش برای همه تاکید خاصی بر روی توانمندسازی افراد جهت بهره مندی از آموزش های پایه دارد. این آموزش ها

دربگیرنده کودکان در خانه و برنامه ریزی های مربوط به دوره پیش از دبستان، آموزش ابتدایی، نوجوانان، جوانان و بزرگسالان می باشد. سن هیچکس برای شروع آموزش آنقدر کم نیست که نتواند یاد بگیرد و آنقدر هم زیاد نیست که از عهده آموزش هایی نظیر سوادآموزی و حساب کردن برنیاید. در حقیقت آموزش پایه برای تمامی گروه های سنی، آنچه را که خانواده ها و جوامع می توانند به عنوان مسئولیت تعهد نمایند را تقویت کرده و قدرت انتخاب های بیشتر برای نسل های آینده را مهیا می سازد.

۶. آموزش برای همه به معنای آموزش کیفی است. انگیزه یادگیری و فرستادن کودک به مدرسه تنها زمانی ایجاد می شود که آموزش مفید تلقی گردد و این نیز بستگی به کیفیت آموزش دارد. رفتن به مدرسه و حضور در دوره های یادگیری غیررسمی بزرگسالان باید به دانش، مهارت ها و ارزشهایی که یادگیرنده می تواند به نحو مطلوب از آنها استفاده نماید، منتج گردیده و فرد بتواند ضمن بهره مندی از حس توانمندبودن، از آنها در مسیر دستیابی به اهدافی که قبل از این دست نیافتنی می نمود، بهره گیرد. اساسا آموزش کیفی علاوه بر ارتباط با برنامه درسی، در دسترس بودن مواد آموزشی و شرایط و محیط یادگیری به فرایند یاددهی/ یادگیری نیز وابسته می باشد.

۷. آموزش برای همه روز به روز در حال پیشرفت است. در طول ۶۰ سال گذشته پیشرفت های گسترده ای در خصوص توانمندسازی کودکان و بزرگسالان در مسیر دستیابی آنها به آموزش پایه صورت پذیرفته است. حتی در ۱۵ سال گذشته با افزایش سطوح جمعیتی، پوشش ظاهری در آموزش ابتدایی در منطقه آفریقای زیر صحرا از ۷۷٪/۵ به ۸۴٪/۹ افزایش پیدا کرده است و این بدان معناست که تقریبا ۱۰ میلیون نفر کودک بیشتری فرصت حضور در مدرسه را پیدا کرده اند. در حالیکه نرخ بهره مندی از سواد بزرگسالان از ۴۹٪/۲ به ۵۸٪/۳ در منطقه آفریقای زیر صحرا در سال ۱۳۶۹ (۱۹۹۰ میلادی) به ۶۲٪ در سال ۱۳۸۰ (۲۰۰۱ میلادی) افزایش یافته است، این رقم در آسیای غرب و جنوب

در طول همان دوره از ۴۷/۵٪ به ۵۸/۳٪ رشد داشته است. همچنین پیشرفت نسبتاً پایداری نیز در حوزه تساوی جنسیتی بوجود آمده است. اهداف دیگر به سختی قابل سنجش می باشند لکن بررسی ها نشان می دهد که تلاش های صورت گرفته، مفید بوده است.

۸. هنوز تا مرحله تکمیل برنامه آموزش برای همه، فاصله زیادی در پیش است. در حال حاضر پیشرفت به سوی اهداف   از آهنگ رشد سریعی برخوردار نیست. طبق برآورد بعمل آمده تعداد کودکانی که هنوز در مدرسه ثبت نام نکرده اند ۱۰۰ میلیون و تعداد بزرگسالانی که فرصت دستیابی به یادگیری خواندن و نوشتن را نداشته اند تقریباً ۸۰ میلیون نفر بوده است. براساس آمار سال ۱۳۸۲ (۲۰۰۳ میلادی)، ۲۶ کشور با خطر عدم دستیابی به اهداف آموزش ابتدایی و ۷۹ کشور با خطر احتمال عدم دستیابی به اهداف آموزش بزرگسالان مواجه بوده اند. فرصت های دستیابی به آموزش برای گروه نوجوانان و جوانان خارج از مدرسه در بعضی از کشورهای توسعه یافته بسیار کم است. افزایش تعداد و کیفیت نیروی انسانی شاغل در بخش آموزش به ویژه معلمان، بهبود نظام آموزشی و مدرسه، امکان دستیابی به گروه های محروم و حاشیه نشین، توجه به مشکل بیماری ایدز   و ویروس اچ.آی.وی   همه و همه نیازمند روشهای نوآورانه و دقیق در زمینه راههای دستیابی به فرصت های یادگیری خواهند بود.

۹. آموزش برای همه نیازمند حمایت همگان می باشد. برآورده شدن اهداف   نیازمند منابع مالی، نیروی انسانی، دانش فنی، عملکرد سازمان ها و مهمتر از همه عزم سیاسی می باشد. یونسکو به منظور تداوم بخشیدن به حرکت بین المللی از طریق یک گروه کاری   و یک گروه بلندپایه فعالیت نموده و تلاش های بین المللی را در این مسیر هماهنگ می کند. نهادهای حامی و بانک های توسعه همچون بانک جهانی، در حال حاضر افزایش منابع در آموزش و پرورش را پیگیری می کنند با این وجود هنوز راهی طولانی تا اختصاص میزان برآوردشده به منظور دستیابی به هدف آموزش

ابتدایی (به میزان ۶/۵ میلیارد دلار سالیانه کمک های خارجی) را پیش رو داریم که پس از تحقق یافتن این میزان رسیدن به ۵ هدف دیگر و کمک های مورد نیاز برای آنها نیز مطرح می گردد. جامعه مدنی هم در جهت اعمال نفوذ به منظور تصویب افزایش بودجه و هم در خصوص پیشنهاد ایجاد فرصت های یادگیری جایگزین برای جوامع محروم به عنوان شریک اصلی به شمار می آید. به منظور اثربخشی هرچه بیشتر تلاش های مشترک و کاربرد موثرتر منابع در دسترس، لازم است تا همکاری ها و هماهنگی های موجود هر چه بیشتر افزایش یابد.

۱۰. آموزش برای همه ارزشمند می باشد. موفقیت های حاصل از برنامه 🙌👉👈 و تاثیر آنها نهایتاً در زندگی افراد و جوامع قابل مشاهده است. بیشترین اثربخشی را می توان در زمینه اجرا، مدیریت و تداوم تغییرات مثبت به وجود آمده در زندگی آنان، مورد توجه قرار داد.

دو دختر نوجوان ساکن منطقه روستایی مغولستان بدلیل فقر و مشکلات خانوادگی ترک تحصیل کرده بودند؛ یک تسهیل گر آموزش غیررسمی آنان را تشویق کرد از طریق برنامه آموزش از راه دور که از سوی یونسکو حمایت مالی می شد، به سیستم یادگیری بازگردند. در نهایت آندو توانستند پس از کسب موفقیت در سطح قابل قبول مجدداً به سیستم آموزش رسمی کشور وارد شوند.

با حمایت یونسکو تعدادی از ها در بنگلادش تعدادی مراکز یادگیری غیررسمی برای دخترانی که ترک تحصیل نموده یا هرگز به مدرسه نرفته اند، تاسیس کرده اند. با توجه به اصل سوادآموزی، مهارت های زندگی و قابلیت های عملی، اینگونه آموزش جایگزین نه تنها دختران را برای زندگی موثرتر و مفیدتر آماده می کند بلکه اعتماد به نفس آنها را نیز جهت مشارکت در زندگی اجتماعی افزایش می دهد. بدینسان این افراد همگام با بزرگ ترشدنشان می توانند جایگاه خود را در جامعه و در برابر دیگران به نحو احسن بشناسند و اینگونه است که آموزش و پرورش می تواند اجتماع را تغییر دهد.

<http://www.afarineshdaily.ir/afarinesh/Article.aspx?AID=263#1184>

www.kandoocn.com

www.kandoocn.com

www.kandoocn.com

www.kandoocn.com

www.kandoocn.com